STATUT

STOWARZYSZENIA WZAJEMNEGO UBEZPIECZENIA BYDŁA

w Janowie

WE LWOWIE
I. Związkowa drukarnia we Lwowie, ulica Lindego l. 4.
1912.

1. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Nazwa, siedziba, okręg działalności i czas trwania stowarzyszenia.

Stowarzyszenie nosi nazwę: „Stowarzyszenie wzajemnego ubezpieczenia bydła w ....

....

i ma siedzibę w ....

Stowarzyszenie rozciąga swoją działalność na ....

....

....

Czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony.

§ 2.

Podstawa i cel stowarzyszenia.

Stowarzyszenie opiera się na zasadzie wzajemności i ma za cel na podstawie tej zasady i w myśl postanowień statutu wynagradzać swym członkom szkody poniesione w ubezpieczonem bydle, wskutek padnięcia, rzezi z konieczności oraz szkody spowodowane tem, że mięso sztuk ubezpieczonych, zabitych prawidłowo w rzeźniach, zostało na podstawie przepisów o oględzinach mięsa w całości lub części zniszczone.

Celem wypełnienia w myśl statutu swego zadania musi stowarzyszenie przystąpić jako członek do galicyjskiego krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła (§ 28).

§ 3.

Środki dla dopięcia celu.

Środkami dla dopięcia celów stowarzyszenia są:

a) roczne przedpłaty członków (premie i wkładki na administracyę);

b) wpisowe;

c) dochód z mięsa i części użytkowych zwierząt zabitych i inne przychody bieżące;

d) fundusz rezerwowy, do którego wpływają nadwyżki wspomniane w § 21;

e) dopłaty dodatkowe członków;

f) coroczne subwencye państwowe, krajowe, powiatowe, gminne i innych instytucyi.

§ 4.

Uczestnictwo.

Każdy właściciel bydła rogatego, zamieszkały w obrębie stowarzyszenia, który zgłosił wszystkie nadające się do ubezpieczenia sztuki bydła, może być członkiem stowarzyszenia. Nie mogą być jednak przyjęci do stowarzyszenia ci właściciele bydła, którzy:

a) bydło swe w innem towarzystwie przeciw tymsamym wypadkom ubezpieczyli;

b) w sposób przemysłowy prowadzą handel bydła;

c) bydła swego nie otaczają odpowiednią opieką, niedostatecznie je żywią lub nadmiernie wyzyskują;

d) dopuścili się dowodnie usiłowanego oszustwa stowarzyszenia.

§ 5.

Przystąpienie i wystąpienie ze stowarzyszenia.

Przystąpić do stowarzyszenia można w każdej chwili, wystąpić tylko z końcem roku administracyj-

nego za poprzedniem jednomiesięcznem wypowiedzeniem.

Występujący członek odpowiada za wszystkie zobowiązania stowarzyszenia powstałe przed końcem roku administracyjnego.

Wystąpienie należy zgłosić pisemnie u przewodniczącego stowarzyszenia.

§ 6.

Wykluczenie.

Wykluczonymi mają być członkowie, u których zaszła jedna z okoliczności wymienionych w § 4.

Nadto powininni być wykluczonymi członkowie, którzy nie spełniają obowiązków wynikających z postanowień statutu, wbrew nim postępują, lub rozmyślnie dopuścili się nadużycia wobec stowarzyszenia.

O wykluczeniu członka rozstrzyga przewodniczący względnie tegoż zastępca.

Przeciw takiemu orzeczeniu przysługuje interesowanemu członkowi odwołanie do Wydziału stowarzyszenia w ciągu 7 dni. Jeżeli odwołanie odniosło skutek, uważa się ubezpieczenie za nieprzerwane, jeżeli natomiast wykluczony nie wniósł odwołania w oznaczonym terminie lub wniesione odwołanie nie zostało uwzględnione, w takim razie gaśnie ubezpieczenie z chwilą prawomocności zarządzenia wykluczającego.

Wykluczeni członkowie odpowiadają w miarę postanowień statutu za wszystkie zobowiązania, które powstały dla stowarzyszenia przed dniem prawomocnego wykluczenia.

Wykluczonemu członkowi należy zwrócić zapłacone przez niego premie za nieubiegły jeszcze czas ubezpieczenia po odtrąceniu kosztów spowodowanych dochodzeniem okoliczności uzasadniających wykluczenie.

*

Zwrot niema miejsca jeżeli wykluczony członek w danym roku otrzymał odszkodowanie lub ma prawo otrzymać odszkodowanie.

§ 7.

Prawa i obowiązki członków.

Członkowie mają prawo w razie wydarzenia się szkody ubezpieczonej wedle statutu (§ 2) otrzymać odszkodowanie określone statutem (§ 44), nadto uprawnieni są brać udział w zarządzie stowarzyszenia.

Obowiązkiem natomiast każdego członka jest stosować się ściśle do postanowień statutu stowarzyszenia i oznaczone premie uiszczać regularnie w terminie przepisanym § 36.

§ 8.

Zarząd stowarzyszenia.

Zarząd stowarzyszenia sprawują:
a) Walne zgromadzenie,
b) Wydział,
c) Przewodniczący stowarzyszenia.

§ 9.

Walne zgromadzenie.

Walne zgromadzenie zastępuje ogół członków, a uchwały jego powzięte w myśl statutu obowiązują wszystkich członków.

Udział w walnem zgromadzeniu mają prawo brać wszyscy własnowolni członkowie.

Osoby prawne zostające pod opieką i kuratelą, wykonują te swoje prawa przez upełnomocnionych zastępców.

Nieobecnego członka uprawnionego do głosowania może zastąpić na mocy pisemnego pełnomocnictwa zastępca, który jednakże sam musi być członkiem stowarzyszenia uprawnionym do głosowania. Nikt

nie może zastępować więcej niż dwóch nieobecnych członków.

Każdemu członkowi uprawnionemu do uczestnictwa w walnem zgromadzeniu, przysługuje jeden głos. Galicyjski Krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła ma prawo brać udział w obradach walnego zgromadzenia przez swego delegata z głosem doradczym.

§ 10.

Zakres działania walnego zgromadzenia.

Uchwałom walnego zgromadzenia zastrzega się w szczególności:

a) zatwierdzenie protokołu ostatniego walnego zgromadzenia, sprawozdania z rachunków i zamknięcia rachunkowego (§ 20);

b) wybór przewodniczącego i tegoż zastępcy, członków Wydziału i ich zastępców;

c) użycie nadwyżki kasowej o ile ta nie musi być użytą na utworzenie funduszu rezerwowego (§ 21.);

d) oznaczenie wysokości premii;

e) zmiana statutu;

f) rozwiązanie stowarzyszenia;

g) określenie warunków rozwiązania;

h) wystąpienie z galicyjskiego krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła.

Jeśli uchwalone będzie wystąpienie stowarzyszenia z krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła, należy równocześnie uchwalić odpowiednią zmianę statutu albo też rozwiązanie stowarzyszenia.

Uchwały pod *b)* do *e)* wymagają do swej ważności zgody galicyjskiego krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła, a pod *e)* i *g)* zatwierdzenia rządowego.

§ 11.

Walne zgromadzenia są zwyczajne lub nadzwyczajne. Zwyczajne walne zgromadzenie należy zwołać

najpóźniej we trzy miesiące po końcu roku administracyjnego.

Nadzwyczajne walne zgromadzenie można zwołać w razie potrzeby, a musi być zwołane, jeśli tak postanowiło walne zgromadzenie albo jeśli tego żąda galicyjski krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła lub jedna czwarta część członków uprawnionych do głosowania z podaniem powodów. W ostatnich trzech wypadkach należy je zwołać najdalej w ciągu dni 14-stu, licząc od dnia uchwały, otrzymania polecenia krajowego Zakładu względnie żądania członków.

Każde walne zgromadzenie ma się odbywać w miejscu siedziby stowarzyszenia.

§ 12.

Zwoływanie walnego zgromadzenia.

O zwołaniu walnego zgromadzenia należy zawiadomić Galicyjski krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła i każdego członka stowarzyszenia najpóźniej na 14 dni przed odbyciem zgromadzenia, przyczem należy podać do wiadomości miejsce, dzień i godzinę odbycia zgromadzenia, jakoteż porządek dzienny.

Odpowiednie ogłoszenie należy także przybić w lokalu stowarzyszenia.

§ 13.

Wnioski członków.

Wnioski członków objęte będą porządkiem dziennym walnego zgromadzenia tylko wtenczas, jeżeli zgłoszone będą pisemnie na zwyczajne walne zgromadzenie na ręce przewodniczącego najdalej do końca roku administracyjnego, na nadzwyczajne walne zgromadzenie zaś równocześnie z żądaniem zwołania takiego zgromadzenia. Wnioski muszą być podpisane przynajmniej przez $^1/_4$ część członków uprawnionych do głosowania.

§ 14.

Przewodnictwo, ważność uchwał i ich powzięcie przez walne zgromadzenie.

Walnemu zgromadzeniu przewodniczy przewodniczący stowarzyszenia, a w razie przeszkody, jego zastępca.

Walne zgromadzenie może z reguły powziąć ważnie uchwały, jeżeli zastąpioną jest na niem przynajmniej połowa uprawnionych do głosowania członków.

Do ważności zaś uchwał o zmianach statutu i rozwiązaniu stowarzyszenia wymagane jest, aby na zgromadzeniu zastąpionych było przynajmniej dwie trzecie uprawnionych do głosowania członków.

Wrazie gdyby walne zgromadzenie nie było zdolne do powzięcia uchwał, należy w ciągu 14 dni zwołać ponowne walne zgromadzenie, na którem ważne uchwały mogą być powzięte bez względu na liczbę obecnych członków uprawnionych do głosowania. W ogłoszeniu o mającem się odbyć zgromadzeniu, powinno się zwrócić uwagę na to postanowienie statutu.

Przy uchwałach i wyborach wymaganą jest względna większość głosów, w razie równości głosów rozstrzyga przy uchwałach przewodniczący, który zresztą nie głosuje, przy wyborach zaś los. Do zmiany statutu oraz rozwiązania stowarzyszenia wymaganą jest większość dwóch trzecich części oddanych głosów.

Z wyjątkiem wniosków o zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia mogą być powzięte ważne uchwały jedynie w sprawach będących na porządku dziennym.

§ 15.

Z obrad walnych zgromadzeń musi być spisany protokół, który winien zawierać porządek dzienny,

oraz stwierdzić, czy był przepisany komplet, zapadłe uchwały i ich ważność.

Protokół ten winien podpisać przewodniczący i dwaj obecni członkowie wyznaczeni przez walne zgromadzenie.

§ 16.

Wydział.

Wydział składa się z przewodniczącego, tegoż zastępcy oraz z czterech członków i czterech zastępców, wybranych przez walne zgromadzenie na przeciąg trzech lat.

Jeżeli w ciągu tego okresu ustąpi który z członków Wydziału, to wstępuje na jego miejsce ten zastępca, który przy głosowaniu otrzymał największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los.

W razie ustąpienia przewodniczącego, wstępuje w jego miejsce tegoż zastępca, który zastępuje przewodniczącego również przy innych zachodzących chwilowych przeszkodach. Na najbliższem walnem zgromadzeniu należy dokonać uzupełniającego wyboru przewodniczącego względnie tegoż zastępcy na resztę okresu czynności innych członków Wydziału.

Ustępujący członkowie Wydziału mogą być ponownie wybrani.

Urząd wydziałowych jest honorowym, o ile jednak wydziałowi pełnią funkcye ocenicieli, mają prawo do oznaczonego w statucie wynagrodzenia.

§ 17.

Zakres działania Wydziału stowarzyszenia.

Do szczególniejszych obowiązków Wydziału należy:

a) zarząd majątkiem i tegoż lokacya po myśli § 23.

b) rozstrzyganie odwołań członków od orzeczeń komisyi szacunkowej co do przyjęcia bydła do ubezpieczenia;

c) rozstrzyganie odwołań przeciw wykluczeniu członka ze stowarzyszenia;

d) wybór z pośród wydziałowych i zastępców wydziałowych dwóch ocenicieli i ich zastępców;

e) uchwalanie odszkodowań;

f) układanie zamknięć rachunkowych i rocznych sprawozdań dla walnego zgromadzenia i Galic. Krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła;

g) przedkładanie protokołów komisyi sprawdzającej szkody tudzież zamknięć rachunkowych i sprawozdań rocznych krajowemu Zakładowi reasekuracyjnemu ubezpieczenia bydła;

h) mianowanie sekretarza stowarzyszenia i oznaczenie wysokości jego poborów;

i) szkontrowanie przez wybranego delegata ksiąg i kasy stowarzyszenia;

j) zawarcie rocznej umowy z najbliżej mieszkającym weterynarzem względnie innym znawcą, co do wynagrodzenia za interwencyę weterynarską.

Uchwały pod *h*), i *j)* wymagają do swej ważności zatwierdzenia Krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła.

§ 18.

Wydział zbiera się na pisemne zaproszenie przewodniczącego według potrzeby, najmniej zaś raz na miesiąc; posiedzenie musi być bezzwłocznie zwołane, jeżeli wymaga tego trzech członków Wydziału z podaniem powodów. Wydział może powziąć ważne uchwały, jeżeli wszyscy członkowie Wydziału zostali należycie zaproszeni i jeżeli ich przynajmniej trzech jest obecnych. Uchwały zapadają zwykłą większością, przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

W razie przeszkody ze strony którego z członków Wydziału powołuje przewodniczący w razie potrzeby zastępcę wedle § 16.

Z posiedzeń Wydziału należy spisywać protokół, który ma być podpisany przez wszystkich obecnych.

§ 19.

Zakres działania przewodniczącego stowarzyszenia względnie tegoż zastępcy.

Do obowiązków przewodniczącego należy:

a) zastępowanie stowarzyszenia wobec władz i stron prywatnych;

b) przyjmowanie, prowadzenie ewidencyi i wykluczanie członków;

c) podpisywanie pism sporządzonych w imieniu stowarzyszenia po myśli § 24;

d) pobieranie wpisowego, wkładek rocznych i administracyjnych;

e) wszelkie wypłaty z kasy stowarzyszenia jakoteż podejmowanie kwot z instytucyj, w których pieniądze stowarzyszenia będą lokowane;

f) prowadzenie wszelkich ksiąg i rachunków;

g) sporządzanie sprawozdań rachunkowych, jakoteż zamknięć rachunkowych stowarzyszenia i przedkładanie ich Wydziałowi.

Sprawy wymienione, w ustępach *d*) do *g*) mogą być przekazane na podstawie uchwały Wydziału stowarzyszenia zamianowanemu sekretarzowi, który wszakże może dokonywać wypłat i podnosić pieniądze ulokowane przez stowarzyszenie tylko za asygnatą przewodniczącego i w ogóle w każdym innym względzie podlega przewodniczącemu.

W razie przeszkody przewodniczącego wstępuje w jego prawa i obowiązki jego zastępca.

Od orzeczeń przewodniczącego służy członkom prawo odwołania w ciągu 14 dni od ich ogłoszenia do Wydziału stowarzyszenia.

§ 20.

Rok administracyjny.

Rok administracyjny schodzi się z rokiem kalendarzowym,

Z końcem każdego roku administracyjnego należy zamknąć księgi rachunkowe stowarzyszenia i spo-

rządzić zamknięcie rachunkowe, oraz sprawozdanie z rachunków.

Zamknięcie rachunkowe składa się z rachunku obrotu i wykazu majątku, które należy sporządzić według wzoru *A* i *B* dołączonych do statutu.

Zamknięcie rachunkowe należy podać do wiadomości członków przynajmniej na 14 dni przed odbyciem walnego zgromadzenia przez wyłożenie w lokalu stowarzyszenia i wraz z dowodem zatwierdzenia przez walne zgromadzenie oraz wykazem statystycznym sporządzonym według wzoru C przedłożyć najdalej do końca czerwca każdego roku c. k. Ministerstwu spraw wewn. za pośrednictwem politycznej władzy krajowej.

§ 21.

Użycie nadwyżek kasowych, fundusze rezerwowe.

Kwota, o jaką dochody przewyższają roczne wydatki, stanowi w danym roku nadwyżkę kasową, którą użyć należy na utworzenie funduszu rezerwowego.

Jeżeli fundusz rezerwowy dosięgnie wysokości 5 % wartości ubezpieczonych sztuk bydła z końcem roku administracyjnego, w takim razie walne zgromadzenie może postanowić, aby jak długo fundusz ten na tej wysokości się utrzymuje, ustało dalsze zasilanie tego funduszu, a rozporządzalne nadwyżki zostały stosunkowo rozdzielone między członków.

Rozdział ten następuje przez przypisanie na rachunek przyszłorocznej premii tych członków, którzy do stowarzyszenia w ubiegłym roku już należeli.

Wysokość kwot przypadających do przypisania oblicza się w stosunku procentowym do premii wymierzonych do zapłaty w tym roku administracyjnym, z którego pochodzi nadwyżka.

§ 22.

Pokrycie niedoborów.

Jeżeli bieżące przychody nie wystarczają na pokrycie wydatków stowarzyszenia, można brakującą

kwotę pokryć z funduszu rezerwowego a to w ciągu jednego roku najwyżej do połowy wysokości tego funduszu z początkiem roku obrachunkowego.

Gdyby i w ten sposób nie można pokryć wydatków z jednego roku, w takim razie resztę niedoboru pokrywa krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła pod warunkami określonymi w statucie tegoż Zakładu. Jeżeli wszakże niedobór w funduszach stowarzyszenia powtarza się przez dwa po sobie następujące lata mimo, że na terytoryum stowarzyszenia nie było chorób zaraźliwych, wtedy musi stowarzyszenie na polecenie krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła podwyższyć odpowiednio premię.

§ 23.

Lokowanie majątku stowarzyszenia.

Majątek stowarzyszenia może być lokowany tylko *a)* w krajowych papierach wartościowych z pupilarnem bezpieczeństwem, *b)* w c. k. pocztowej kasie oszczędności i w krajowych kasach oszczędności urządzonych według regulatywu dla tych kas z 2/IX. 1844.

§ 24.

Pisma stowarzyszenia.

Dokumenty na mocy których stowarzyszenie zaciąga zobowiązania lub praw swych się zrzeka, mają być podpisane przez przewodniczącego i jednego członka Wydziału. Inne pisma w imieniu stowarzyszenia podpisuje ważnie przewodniczący i ewentualnie ustanowiony sekretarz spółki.

§ 25.

Załatwianie sporów.

Spory, jakieby mogły powstać między stowarzyszeniem a członkami ze stosunków stowarzyszenia a nie mogły być załatwione po myśli statutu, rozstrzyga właściwy Sąd stowarzyszenia.

§ 26.

Rozwiązanie stowarzyszenia.

Rozwiązanie stowarzyszenia może być uchwalone przez walne zgromadzenie, zdolne do powzięcia ważnych uchwał, większością głosów przepisaną w § 14. niniejszego statutu.

Wszczególności winno się stowarzyszenie wówczas rozwiązać, jeżeli ilość członków spadnie poniżej 15 a stan ubezpieczonego bydła zejdzie poniżej 100 sztuk.

W razie rozwiązania stowarzyszenia należy pokryć przedewszystkiem zobowiązania stowarzyszenia względem osób trzecich i członków. Pozostałą w danym razie resztę majątku należy rozdzielić między członków w stosunku do wysokości premii zapłaconych przez nich przez cały czas ich uczestnictwa.

§ 27.

Nadzór rządowy.

Stowarzyszenie podlega nadzorowi rządowemu po myśli postanowień ces. patentu z 20. listopada 1852 Dz. p. p. Nr. 253. i rozporz. minist. z 5. marca 1896 Dz. p. p. Nr. 31.

§ 28.

Ukonstytuowanie się stowarzyszenia.

Stowarzyszenie może rozpocząć swoją działalność dopiero wtedy, gdy przynajmniej 15 hodowców zgłosi do ubezpieczenia co najmniej 100 sztuk bydła rogatego, nadających się do ubezpieczenia.

W zgromadzeniu konstytuującem mogą wziąć udział ci hodowcy, którzy zgłosili swe bydło rogate do ubezpieczenia i podpisali odpowiednie zgłoszenie. Zgromadzenie konstytuujące zwołują koncesyonaryusze przy odpowiedniem zastosowaniu postanowień §§ 9., 12., 14. i 15. Ważność uchwał nie zależy od ilości obecnych.

Na zgromadzeniu konstytuującem należy uchwalić utworzenie stowarzyszenia na podstawie statutu zatwierdzonego przez Władzę oraz przystąpienie do Galicyjskiego Krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła, dokonać wyboru Wydziału i oznaczyć wysokość premii.

O odbyć się mającem zgromadzeniu należy zawiadomić przynajmniej na 3 dni naprzód właściwą powiatową władzę administracyjną i krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła.

II. Ogólne warunki ubezpieczenia.

§ 29.

Przedmiot ubezpieczenia.

Przedmiotem ubezpieczenia może być tylko bydło rogate, znajdujące się stale w obrębie stowarzyszenia. Nie mogą być ubezpieczone:

a) sztuki bydła rogatego poniżej 6 miesięcy,

b) bydło powyżej 12 lat wieku, o ile już przedtem nie było w stowarzyszeniu ubezpieczone,

c) sztuki chore lub podejrzane o chorobę,

d) bydło rogate pochodzące z zagród, w których wydarzyły się wypadki chorób zaraźliwych, jak długo zaraza nie zostanie urzędownie uznana za wygasłą,

e) bydło rogate źle odżywiane i wogóle wynędzniałe dopóki trwa taki stan jego,

f) bydło rogate pożyczone na jakiś czas lub zafantowane,

g) bydło rogate będące własnością handlarzy bydła, rzeźników, masarzy, oprawców lub osób trudniących się zdejmowaniem skór ze zwierząt padłych,

h) bydło nabyte za zrzeczeniem się praw ewikcyi z powodu wad ustawą przewidzianych.

Przewodniczący stowarzyszenia może odrzucać zgłoszenia o ubezpieczenie bez podania powodów, starającemu się o ubezpieczenie przysługuje jednak w razie oddalenia odwołanie w ciągu 14-tu dni do Wydziału. Od orzeczenia Wydziału nie ma dalszego odwołania.

§ 30.

Warunki przyjęcia do ubezpieczenia.

Ubezpieczenie należy zgłaszać u przewodniczącego stowarzyszenia, który wydaje odpowiednie poświadczenie zgłoszenia.

Przed przyjęciem do ubezpieczenia muszą być zwierzęta poddane oględzinom i oszacowaniu przez komisyę przyjmującą.

Komisya przyjmująca składa się z przewodniczącego stowarzyszenia i z dwóch ocenicieli, wybranych przez Wydział z jego grona.

Komisya przyjmująca ma co do bydła, jakie ma być ubezpieczone stwierdzić:

a) rodowód, (płeć, pochodzenie, maść i odznaki, rasę i wiek zwierząt);

b) sposób użytkowania;

c) okoliczność, czy zwierzę nadaje się do ubezpieczenia (§ 29.) oraz jego wartość.

§ 31.

Oszacowanie.

Z dochodzeń swych winna komisya przyjmująca spisać protokół, który podpisują wszyscy uczestnicy.

Za udział w komisyi przyjmującej otrzymuje przewodniczący stowarzyszenia i każdy z dwóch ocenicieli wybranych przez Wydział przy ogólnej rewizyi (§ 35) należytość szacunkową po 5 h za każdą oszacowaną sztukę.

Jeżeli przyjęcie nastąpiło w innym czasie, otrzymują oceniciele po 20 h. za każdą oszacowaną sztukę.

W pierwszym wypadku należytość tę pokrywa się z kasy stowarzyszenia, natomiast w drugim wypadku opłaca je osoba zgłaszająca swe zwierzęta do ubezpieczenia, wszakże za pośrednictwem kasy stowarzyszenia.

W razie przeszkody ze strony którego z ocenicieli lub gdy chodzi o oszacowanie jego własnego bydła, bierze udział w komisyi jego zastępca.

§ 32.

Wartość ubezpieczona.

Każdy z członków komisyi szacunkowej podaje do protokołu podaną przez siebie wartość, a przeciętna cyfra stwierdzonych w ten sposób wartości stanowi wartość szacunkową, która służy za podstawę do wymiaru premii.

Wartość szacunkową należy w ten sposób zaokrąglić, aby była podzielną przez dziesięć.

Wartość ta nie może być wyższą ponad 500 koron.

§ 33.

Dokument ubezpieczenia.

Zawarcie ubezpieczenia potwierdza się w dokumencie ubezpieczenia (policy, książeczce uczestnictwa), który musi zawierać statut stowarzyszenia a wydaje się ubezpieczającemu za uiszczeniem przepisanych premii i ubocznych należytości (§ 36.).

§ 34.

Początek i trwanie ubezpieczenia.

Ubezpieczenie nabywa mocy obowiązującej od godziny 12-tej w południe piętnastego dnia po dokonanem przyjęciu pod warunkiem, że w przeciągu tego czasu zwierzę nie zachoruje.

W tym ostatnim wypadku ubezpieczenie rozpoczyna się po upływie oznaczonego powyżej terminu wyczekiwania z chwilą, kiedy przyzwany na koszt właściciela weterynarz a w braku tegoż inny organ fachowy wiarygodnie stwierdzi, że zwierzę wyzdrowiało.

Ubezpieczenie odnawia się milcząco z wyjątkiem wypadków wymienionych w §§ 5. względnie 6. z roku na rok bez żadnej przerwy.

Ubezpieczenie kończy się, jeżeli:

a) zwierzę zginęło lub zostało zabite;

b) zostało wyprowadzone na stałe z okręgu działalności stowarzyszenia;

c) członek ze stowarzyszenia dobrowolnie wystąpił lub został wykluczony, a to w czasie określonym w §§ 5. i 6;

d) zwierzę przeszło w inne ręce w myśl postanowień § 38;

Stowarzyszenie może zezwolić członkowi na wyprowadzenie bydła poza okręg działalności stowarzyszenia na niezbyt odległą paszę letnią, przezimowanie lub wypas, o ile tenże uczyni zadość postanowieniom zawartym w §§ 36. ustęp *d)* i 37.

§ 35.

Peryodyczne oszacowania.

Z końcem każdego półrocza kalendarzowego przeprowadza komisya przyjmująca, składająca się z dwóch ocenicieli i weterynarza, rewizyę ubezpieczonych zwierząt, przy której, prócz stwierdzenia wartości, należy w szczególności zbadać:

a) czy każdy członek ubezpieczył wszystkie swoje sztuki bydła, nadające się do ubezpieczenia według § 29;

b) czy wszystkie ubezpieczone zwierzęta znajdują się rzeczywiście w posiadaniu członka;

c) czy wartość szacunkowa od ostatniej rewizyi pozostała ta sama;

d) czy wszystkie zwierzęta są zdrowe, należycie żywione i utrzymywane.

Wartość ustalona przy rewizyi w sposób określony w § 32. uważana być ma jako wartość ubezpieczenia na następne półrocze. Członek wzbraniający rewizyi ma być ze stowarzyszenia wykluczony.

§ 36.

Wkładki członków.

Za ubezpieczenie mają członkowie uiszczać następujące wkładki:

a) tytułem wpisowego od każdej ubezpieczonej sztuki jednorazowo 0·50% wartości ubezpieczenia;

b) tytułem wkładki na pokrycie kosztów administracyjnych co roku od każdej sztuki 0·25% wartości ubezpieczenia;

c) roczną premię, której wysokość oznacza walne zgromadzenie, a zatwierdza kraj. Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła;

d) roczną wkładkę od bydła wyprowadzonego za zezwoleniem stowarzyszenia poza okręg jego działalności na paszę letnią, pezimowanie lub wypas, a to w wysokości 0·25% wartości ubezpieczenia;

e) ewentualnie dopłaty dodatkowe na pokrycie niedoboru krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła w myśl § 15. statutu tego zakładu, o ile stowarzyszenie nie mogłoby zapłacić przypisanych mu dopłat z bieżących przychodów i funduszu rezerwowego (§ 22). Wymienione pod *a)* wpisowe musi być uiszczone w całości przy płaceniu pierwszej premii.

Inne wkładki wymienione pod *b)* do *d)* należy uiszczać za rok bieżący albo naraz albo w dwóch równych półrocznych ratach z góry a mianowicie po raz pierwszy przy wręczeniu policy, następnie zaś w ciągu pierwszego miesiąca każdego roku, względnie półrocza (w styczniu i lipcu).

Dopłaty dodatkowe (ustęp *e)* uiszczać trzeba w ciągu 14 dni po ich ogłoszeniu.

Jeżeli członek wstąpił do stowarzyszenia w ciągu roku, zapłacić ma za pierwszy rok, względnie półrocze stosunkową część całorocznej premii, przyczem miesiąc, w którym członek przystąpił do stowarzyszenia, liczy się za cały.

Jeżeli członek nie zapłaci zapadłej premii w terminie, ubezpieczenie ustaje, a rozpoczyna się napowrót dopiero po wyrównaniu zaległości.

Zapadłe wkładki członków może stowarzyszenie ściągać w drodze sądowej. Zapadłe premie roczne należy zaskarżyć w przeciągu dwóch miesięcy od statutowego terminu ich zapadłości.

Z chwilą wniesienia skargi nastaje statutowa odpowiedzialność stowarzyszenia za dotyczące ubezpieczenie.

§ 37.

Bydło na pastwiskach.

Bydło wyprowadzone na paszę letnią, przezimowanie lub wypas za zezwoleniem stowarzyszenia poza okręg jego działalności (§ 34.), musi być w przepisany przez stowarzyszenie sposób ocechowane, ażeby w razie potrzeby można niewątpliwie stwierdzić tegoż identyczność.

Gdyby która z wyprowadzonych sztuk zginęła lub została w tym czasie zabita, musi właściciel ponieść koszta podróży komisyi szacunkowej.

§ 38.

Zmiana w posiadaniu.

Jeżeli ubezpieczone zwierzę przejdzie w posiadanie innego członka stowarzyszenia w drodze kupna, zamiany, darowizny i t. p., wówczas wchodzi nabywca pod względem ubezpieczenia w prawa swego poprzednika tylko wtedy, jeżeli dotychczasowy właściciel nie skorzystał z przysługującego mu w myśl postanowień § 40. prawa wstawienia innej sztuki zastępczej w miejsce pozbytej.

Jeżeli zmiana w posiadaniu nastąpi między członkami stowarzyszenia w drodze spadku, w takim razie nabywca wchodzi nietylko w prawa, lecz i w obowiązki swego poprzednika.

Gdy jednakże nowonabywca tak w jednym jak drugim wypadku nie jest członkiem stowarzyszenia i nie ma zamiaru utrzymać nadal umowy o ubezpieczenie, wówczas ubezpieczenie gaśnie z chwilą przejścia zwierzęcia w ręce nowonabywcy.

Zapłaconej premii nie zwraca się.

§ 39.

Jeżeli członek stowarzyszenia pozbywszy jakąś sztukę, zmuszony będzie wskutek wystąpienia wad

ewikcyjnych w terminie określonym w ustawie cyw., w §§ 924. i 925. przyjąć ją z powrotem, natenczas w razie zajścia jednej ze strat przewidzianych w § 2. niniejszego statutu, będzie miał prawo żądać odszkodowania od stowarzyszenia pod warunkiem, że szkoda zdarzyła się w takim okresie ubezpieczenia, za który za daną sztukę zapłacono premię a właściciel uczynił na czas doniesienie w myśl § 41. ustęp 1. d.

Jeżeli w tym wypadku w miejsce takiego zwierzęcia wstawiono inne, natenczas tę wstawioną sztukę zastępczą należy uważać jako nowoubezpieczoną i zapłacić przypadającą za nią wedle taryfy premię, skoro tylko ta sztuka zastępcza przynajmniej jeden dzień była ubezpieczoną.

§ 40.

Zastępcze sztuki bydła.

Jeżeli w ciągu roku administracyjnego ustaje ubezpieczenie pewnego bydlęcia może ubezpieczający w jej miejsce wstawić sztukę zastępczą, za którą opłaca się oprócz wpisowego, w roku bieżącym względnie w półroczu tylko nadwyżkę przypadającą ponad premię zapłaconą już za bydlę, którego ubezpieczenie ustało.

Jeżeli natomiast wartość nowej sztuki zastępczej jest mniejszą, to nadwyżka uiszczonej już poprzednio premii przypada na rzecz stowarzyszenia.

Za bydło, za które stowarzyszenie wypłaciło odszkodowanie, nie można wstawić nowej sztuki zastępczej.

Ubezpieczenie sztuk zastępczych rozpoczyna się dopiero po upływie terminu wyczekiwania określonego w § 34.

Z prawa zastąpienia ubezpieczonych sztuk pozbytych nowymi można jednak korzystać w ciągu roku administracyjnego tylko raz jeden, natomiast za każdą dalszą sztukę zgłoszoną w miejsce już wstawionej sztuki zastępczej trzeba zapłacić normalną premię i inne należytości.

§. 41.

Doniesienia podczas trwania ubezpieczenia.

Ubezpieczający jest obowiązany:

1. Donieść natychmiast a najdalej do 24 godzin przewodniczącemu stowarzyszenia:

a) o zachorowaniu lub uszkodzeniu zwierząt ubezpieczonych;

b) o każdej zmianie w stanie posiadania zwierząt ubezpieczonych powstałej przez śmierć lub zabicie z konieczności, względnie wskutek sprzedaży, zamiany, darowizny i t. p.;

c) o każdym dłużej lak 7 dni trwającym pobycie ubezpieczonych zwierząt poza obszarem działalności stowarzyszenia;

d) o przyjęciu z powrotem wskutek wad ewikcyjnych sprzedanej sztuki (§ 39.).

2. Donieść przewodniczącemu stowarzyszenia w ciągu 3 dni o każdej zmianie zaszłej w stanie zwierząt nadających się do ubezpieczenia a to przez przybytek lub osiągnięcie wieku wkładającego na członka obowiązek ubezpieczenia odnośnych sztuk.

3. W razie zachorowania lub uszkodzenia sztuki ubezpieczonej winien ubezpieczający stosować się do zarządzeń przewodniczącego stowarzyszenia, względnie wezwać się mającego weterynarza, a w braku tegoż innego fachowego organu, a w szczególności zezwolić na zabicie zwierzęcia, jeżeli zachodzi tego konieczna potrzeba, a to pod zagrożeniem utraty prawa do odszkodowania, gdyby odnośna sztuka następnie zginęła.

Koszta leczenia i pielęgnowania chorych zwierząt ponosi ubezpieczający. W razie, jeżeli weterynarz względnie inny fachowy organ zarządził rzeź z konieczności, pokrywają się koszta stąd wynikające z funduszów stowarzyszenia

W razie zarządzonej rzezi ubezpieczający obowiązany jest użyczać wszelkiej pomocy i starać się o należyte przechowanie mięsa.

Powyższe obowiązkowe doniesienia nie zwalniają ubezpieczającego od obowiązku składania doniesień naczelnikowi gminy stosownie do przepisów ustawowych o zarazach u zwierząt.

§ 42.

Wypadki, w których odszkodowania się nie wypłaca.

Odszkodowania nie wypłaca się:

a) jeżeli szkoda nastąpiła w statutowym terminie wyczekiwania (§ 34.);

b) jeżeli ubezpieczone zwierzę zginęło lub zostało zabite z powodu zarazy lub choroby zaraźliwej, przy której wedle istniejących ustaw wypłaca państwo odszkodowanie, w wysokości co najmniej równej jak stowarzyszenie;

c) jeżeli ubezpieczone zwierzę zginęło z powodu wojny, rozruchów, pożaru, zawalenia się stajni, powodzi lub w czasie transportu kolejami lub statkami;

d) jeżeli ubezpieczający przy przyjęciu względnie przy rewizyi zwierząt ubezpieczonych zgłosił mniejszą ilość sztuk, niż rzeczywiście posiada;

e) jeżeli ubezpieczający rozmyślnie nie uczynił zadość obowiązkowym doniesieniom (§ 41.);

f) jeżeli choroba, wypadek lub śmierć zwierzęcia nastąpiła z winy członka, lub jego służby, a to wskutek nieodpowiedniego lub niedostatecznego żywienia, przepracowania albo dręczenia;

g) jeżeli członek w wypadkach urzędowego stwierdzenia chorób zaraźliwych nie przestrzegał wcale zarządzeń policyjno-weterynaryjnych, wydanych przez władze;

h) jeżeli ubezpieczający ubezpieczył jedną i tę samą sztukę bydła przeciw tymsamym szkodom także w innych zakładach;

i) jeżeli członek w razie zachorowania lub uszkodzenia ubezpieczonego bydlęcia postępuje wbrew wskazówkom przewodniczącego stowarzyszenia względnie weterynarza lub innego fachowego organu, nie zgadzając się na zabicie chociaż weterynarz względnie

inny fachowy organ zabicie zalecił (§ 41.), lub przeprowadzając samowolnie rzeź z konieczności, nie zawiadomiwszy o tem poprzednio przewodniczącego stowarzyszenia a później nie okaże się także, iż rzeź taka była konieczną;

j) jeżeli członek przy przyjęciu do ubezpieczenia, rewizyi lub oszacowaniu szkody podał zeznania niezgodne z prawdą lub gdy zostanie udowodnione, że działał na szkodę stowarzyszenia;

k) jeżeli zwierzę zginęło lub zostało zabite wskutek operacyi wykonanej nie przez weterynarza i która dla utrzymania życia i zdrowia nie była koniecznie potrzebną, jak również wskutek kastracyi wykonanej przez osoby do tego nieuprawnione;

l) jeżeli pomimo pisemnego upomnienia nie zapłacono premii zapadłej już w chwili zaszłej szkody a premia nie została jeszcze przed zaszłym wypadkiem szkody przez stowarzyszenie zaskarżona;

m) jeżeli bydło wyprowadzone za zezwoleniem stowarzyszenia z okręgu działalności stowarzyszenia na paszę letnią, przezimowanie lub wypas nie zostało ocechowane w sposób przepisany przez stowarzyszenie.

Stowarzyszenie może żądać w całości lub części zwrotu zapłaconego już odszkodowania, jeżeli później wyjdą na jaw okoliczności, któreby uchylały obowiązek odszkodowania w całości lub w części, gdyby były znane stowarzyszeniu w chwili dochodzenia szkody.

Wspomniane prawo żądania zwrotu przedawnia się jednak w ciągu roku, licząc od dnia wypłaty odnośnego odszkodowania.

§ 43.

Dochodzenie szkody.

Przyczynę szkody i okoliczności jej towarzyszące bada komisya szacunkowa, w której skład wchodzą dwaj oceniciele wspomniani w § 30., przewodniczący stowarzyszenia oraz weterynarz a w braku tegoż inny

organ fachowy w charakterze rzeczoznawcy. W przepisach, które wyda krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła zostaną wyszczególnione wypadki, kiedy jeden z powyższych znawców ma brać udział w komisyi szacunkowej.

Zadaniem komisyi jest stwierdzić tożsamość padłego, względnie zabitego (zabitego z konieczności) zwierzęcia, istotę choroby, ewentualnie przyczynę wypadku, oraz okoliczności uzasadniające na mocy § 42. odmowę odszkodowania i ustalić wartość w sposób wskazany w § 32. statutu.

Jako wartość szacunkową przyjmuje się wartość, jaką przedstawiało zwierzę należycie odżywione, przyczem za podstawę oszacowania powinny służyć zwykłe ceny targowe, płacone w miejscu siedziby stowarzyszenia lub w najbliższej okolicy.

Cyfra przeciętna wartości podanych przez przewodniczącego stowarzyszenia i dwóch ocenicieli stanowi podstawę dla wymiaru odszkodowania.

Ustalona przez Komisyę wartość nie może przy bydle rzeźnem być wyższą, niż wartość przyjęta do ubezpieczenia.

Przy bydle hodowlanem może wartość szacunkowa przewyższać wartość ubezpieczoną o 10 procent pod warunkiem wszakże, że od chwili przyjęcia danej sztuki do ubezpieczenia, względnie od ostatniej rewizyi upłynęły przynajmniej trzy miesiące. W żadnym jednak razie wartość szacunkowa nie może być wyższą ponad 500 koron.

W wypadkach, gdy rządowa komisya pomorowa wydała opinię o wartości ubezpieczonego zwierzęcia, za które należy się odszkodowanie, może wartość oznaczona przez członków komisyi pomorowej służyć za podstawę do wymiaru odszkodowania przez stowarzyszenie (§ 44.).

Koszta oszacowania ponosi stowarzyszenie, przyczem oceniciele i przewodniczący stowarzyszenia otrzymują wynagrodzenie po 50 hal. od sztuki. Z oszacowania szkody winna komisya spisać protokół, który podpisują wszyscy uczestnicy.

Przeciw odmowie oraz wysokości odszkodowania służy członkowi prawo odwołania się w ciągu 7 dni po przeprowadzonem dochodzeniu szkody, względnie po odmówieniu odszkodowania do krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła.

§. 44.

Przyznanie odszkodowania.

W celu powzięcia uchwały o przyznaniu odszkowania winien przewodniczący stowarzyszenia zwołać bezzwłocznie posiedzenie Wydziału. Ewentualny dochód z części zwierzęcia nadających się do spożytkowania przypada na rzecz stowarzyszenia.

Jako odszkodowanie otrzymuje ubezpieczony:

1. w razie padnięcia zwierzęcia 70 /₀ wartości;

2. w razie zabicia (rzezi) zwierzęcia:

a) jeżeli mięso nadaje się do użycia i sprzedano je za kwotę wynoszącą przynajmniej 30% wartości szacunkowej, odszkodowanie wynosi 80% wartości szacunkowej;

b) jeżeli mięso sprzedano poniżej 30% wartości szacunkowej, jeżeli mięso zniszczono przy oględzinach, albo gdy się okazało dotknięte gruźlicą, wreszcie jeżeli członek przy rzezi postępował wbrew § 41. ustęp przedostatni, odszkodowanie wynosi 70% wartości szacunkowej.

3. Jeżeli mięso sztuk ubezpieczonych zabitych w rzeźniach zostało z urzędu w całości lub w części zniszczone, odszkodowanie wynosi 70% wartości sprzedażnej zniszczonego mięsa, przyczem części mięsa ważących mniej niż 5 kg nie uwzględnia się.

4. W wypadkach, gdy wypłacone przez Skarb państwa na mocy ustawy z 6. sierpnia 1909 (Dz. pp. Nr. 177) odszkodowanie lub zasiłek są mniejsze niż odszkodowanie w § 44. ust. 1. i 2. (a i b) stowarzyszenie wyrównuje zachodzącą różnicę.

5. Jeżeli dochód z pozostałych części zwierzęcia nadających się do spożytkowania, przewyższa wymierzone odszkodowanie, przypada nadwyżka ubezpieczonemu.

§ 45.

Jeśli szkoda wydarzyła się poza obszarem działalności stowarzyszenia a wymagane § 41. ustęp 1. *c)* doniesienie prawidłowo wpłynęło, wypłaca stowarzyszenie odszkodowanie tylko wówczas, jeżeli członek zdoła niezbicie udowodnić:

a) identyczność odnośnego zwierzęcia;

b) przyczynę i okoliczności towarzyszące wypadkowi;

c) cenę sprzedaży zwierząt względnie wartość zniszczonego mięsa (§ 44. ustęp 3).

§ 46.

Wypłata odszkodowania.

Dochód uzyskany ze sprzedaży mięsa i części nadających się do spożytkowania wypłaca Wydział stowarzyszenia poszkodowanemu bezzwłocznie, resztę zaś odszkodowania na podstawie rachunku zatwierdzonego przez krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła, wypłaca stowarzyszenie najdalej w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia oszacowania szkody, za kwitem ostemplowanym. Zalegające w danym razie wkładki (36. *a)* do *c)* potrąca się przy wypłacie odszkodowania.

III. Postanowienia końcowe.

§ 47.

Ogłoszenia stowarzyszenia.

Ogłoszenia stowarzyszenia następują za pomocą okólników i przybicia ich w lokalu stowarzyszenia.

§ 48.

Język urzędowy.

Językiem urzędowym stowarzyszenia jest ten z języków krajowych, który uzna za taki walne zgromadzenie większością $^{2}/_{3}$ obecnych członków.

Wzór A (§ 20).

Stowarzyszenie wzajemnego ubezpieczenia bydła rogatego w . . .

. . . . .

dla okręgu (gmin) . . . . w roku . .

Ilość członków stowarzyszenia w roku obrachunkowym 19 . . .

	Ilość członków
Z początkiem roku	. . . . .
W ciągu roku obrachunkowego przystąpiło .	. . . . .
Razem . .	. . . . .
W ciągu roku obrachunkowego wystąpiło . .	. . . . .
Ilość członków z końcem roku . . .	. . . . .

Rachunek

Stowarzyszenia wzajemnego ubezpieczenia bydła rogatego
za okres rachunkowy od . . . .

Przychody.

L. p.		K	h	K	h
1	Stan czystego majątku z końcem zeszłego roku			. . . . . .	. .
2	Premie przypadające na rok obrachunkowy a to:				
	a) rzeczywiście wpłacone	. . . . .	. .		
	b) zaległe	. . . . .	. .		
	Razem . . .	. . . . .	. .		
	Od tego udział przypadający na reasekuracyę	. . . . .	. .	. . . . . .	. .
3	Dopłaty dodatkowe przypadające na rok obrachunkowy a to:				
	a) rzeczywiście wpłacone	. . . . .	. .		
	b) zaległe	. . . . .	. .	. . . . . .	. .
4	Przychody Zarządu:				
	a) wpisowe	. . . . .	. .		
	b)	. . . . .	. .	. . . . . .	. .
5	Dochód z lokacyi kapitału a to:				
	a) procenta od wkładek w kasach oszczędności . .	. . . . .	. .		
	b) procenta od papierów wartościowych	. . . . .	. .	. . . . . .	. .
6	Zysk na kursie efektów . .	. . . . .	. .	. . . . . .	. .
7	Dochód ze spożytkowania zwierząt zabitych z konieczności lub padłych . . .	. . . . .	. .	. . . . . .	. .
8	Inne przychody (z wyszczególnieniem większych kwot):				
	. . . .	. . . . .	. .	. . . . . .	. .
	. . . .	. . . . .	. .	. . . . . .	. .
9	Niedobór z końcem roku obrachunkowego				

obrotu

w . . . . dla okręgu (gmin) w . . . .
19 . . do . . . . 19 . .

Wydatki.

L. p.		K	h	K	h
1	Niedobór z końcem roku zeszłego			. . . . .	. .
2	Odszkodowania należące się w myśl statutu a to:				
	a) zapłacone	. . . . .	. .		
	b) zaległe	. . . . .	. .		
	Razem . . .	. . . . .	. .		
		. . . . .	. .		
	Do tego koszta badania . . .	. . . . .	. .		
	Od tego udział przypadający na reasekuracyę	. . . . .	. .	. . . . .	. .
3	Koszta zarządu (z wyszczególnieniem większych kwot):				
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .	. . . . .	. .
4	Podatki i należytości			. . . . .	. .
5	Odpisy a to:				
	a) nieściągalne wkładki członków	. . . . .	. .		
	b) inwentarz	. . . . .	. .		
	c)	. . . . .	. .	. . . . .	. .
6	Strata na kursie efektów . .				
7	Inne wydatki z (wyszczególnieniem większych kwot):				
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .	. . . . .	. .
8	Stan czystego majątku z końcem roku obrachunkowego			. . . . .	. .
	. . . . . ., dnia . . . . 19 . .				
	. . . .				

Wzór B. (§ 20).

Wykaz stanu majątku

Stowarzyszenia wzajemnego ubezpieczenia bydła rogatego w . . . .
dla okręgu (gmin) . . . .
z końcem roku obrachunkowego . . . .

Sposób lokacyi majątku przepisany jest w § 23 statutu stowarzyszenia.

L. p.		K	h	K	h
	I. Stan czynny stowarzyszenia. Majątek stowarzyszenia wynosił z końcem powyższego roku obrachunkowego w całości			. . . . .	. .
	Z tego przypada:				
1	na gotówkę kasową			. . . . .	. .
2	na krajowe papiery wartościowe zapewniające bezpieczeństwo pupilarne a to:*)				
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .	. . . . .	. .
3	na wkładki w krajowych kasach oszczędności a to:**)				
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .	. . . . .	. .
4	na inwentarz			. . . . .	. .
5	na wierzytelności u członków tytułem zaległych wkładek a to:				
	a) za roczne premie . . .	. . . . .	. .		
	b) za dopłaty dodatkowe .	. . . . .	. .	. . . . .	. .
	Do przeniesienia . . .			. . . . .	. .

UWAGA: *) Tu należy wyszczególnić ilość, rodzaj, wartość nominalną i kurs pieniężny z końcem roku rachunkowego; w pierwszej przedziałce pieniężnej wpisać należy wartość kursu według poszczególnych rodzajów posiadanych papierów wartościowych a w drugiej przedziałce wartość kursową całego zapasu efektów.

**) Posiadane wkładki w kasach oszczędności wykazać należy szczegółowo z przytoczeniem nazwy (firmy) każdej kasy oszczędności i stopy procentowej.

Wzór wykazu majątkowego.

L. p.		K	h	K	h
	Z przeniesienia . . .			. . . . .	. .
6	na inne należytości (szczegółowo): *a)* pretensye dla stowarzyszenia z tytułu reasekuracyi	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .	. . . . .	. .
	Razem . . .				
	II. Stan bierny stowarzyszenia.				
1	Wkładki za ubezpieczenie przedpłacone na następny rok obrachunkowy			. . . . .	. .
2	Zaległe odszkodowania . . .			. . . . .	. .
3	Inne pasywa (które należy dokładnie przytoczyć): *a)* pretensye do stowarzyszenia z tytułu reasekuracyi	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .		
	. . . .	. . . . .	. .	. . . . .	. .
	Razem . . .				
	III. Czysty majątek stowarzyszenia.			. . . . .	. .
	Niepokryty niedobór . .			. . . . .	. .
	. . . . . dnia . . . . . 19 . .				
	. . . .				

Wzór C. (§ 20).

Wykaz statystyczny

o stanie ubezpieczenia stowarzyszenia wzajemnego ubezpieczenia bydła rogatego w . . . .
dla okręgu (gmin) . . . . z końcem roku obrachunkowego . . . . . .

Stowarzyszenie istnieje prawnie na podstawie statutu zatwierdzonego z upoważnienia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 9. maja 1912 l. 14391. reskryptem c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia . . . . 19 . . l. XIII a.

Przedmiot ubezpieczenia: . . . . (§ 29 statutu).
Okrąg działalności: . . . . (§ 1 statutu).

Ilość członków (ubezpieczonych)	Rodzaj ubezpieczonych zwierząt	Ilość ubezpieczonych zwierząt	Kwota ubezpieczenia koron	Premie przypadające z góry do zapłaty za rok obrachunkowy (roczne wkładki) koron	Ilość zwierząt dotkniętych wypadkami (padłych)	Suma odszkodowań przypadających w myśl statutu koron	Dochód uzyskany za dające się spożytkować części padłych zwierząt koron	Czysta kwota odszkodowań koron
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	bydło rogate							
Z tego przypada na reasekuracyę					—			
Pozostaje na rachunek stowarzyszenia					—			

. . . . dnia . . . . 19 . .

. . . .

Wzór statyst. stow. ubezpiecz. bydła.